

Ks. JÓZEF STAGRACZYŃSKI

JEDEN JEST TYLKO KOŚCIÓŁ

KRAKÓW 2018

www.ultramontes.pl

Jeden jest tylko Kościół

Ks. JÓZEF STAGRACZYŃSKI

Widzimy tu na ziemi wiele związków, stowarzyszeń religijnych, a z których każde utrzymuje, że pochodzi od Chrystusa Pana, że więc posiada prawdziwą naukę chrześcijańską. Są katolicy, luteranie, kalwini, zwinglianie, nowochrzczeńcy, anglikanie itd. Zachodzi więc teraz ważne pytanie: ile Kościołów założył Pan Jezus? Odpowiadam: Pan Jezus założył jeden tylko Kościół. Będę dziś o tym mówił i pokażę:

I. *Że tak jest rzeczywiście.*

II. *Jakie stąd podają się wnioski.*

I.

Pan Jezus założył jeden tylko Kościół. O tym daje znać już Stary Testament, który był figurą nowego Zakonu. Prorocy starozakonni wspominają o górze (o jednej), do której wszystkie ludy schodzić się będą (Izaj. 2, 2. 3). Mówią o prawie (o jednym), mówią o królestwie (nie o królestwach), które Pan Bóg wzbudzi, a które trwać będzie na wieki (Dan. 2, 44).

Jak było przepowiedziane, tak się też stało. Pan Jezus założył jeden tylko Kościół. Wszakże Pan Jezus mówił po wielekroć o Kościele, a więc o jednym, a nie o Kościołach. "Ty jesteś opoka, i na tej opoce zbuduję Kościół mój", (a więc nie Kościoły) (Mt. 16, 18). Mówił o jednej owczarni, do której mają wniść wszystkie owce, które się jeszcze w niej nie znajdują (Jan 10, 16). Pan Jezus jedną tylko naukę opowiadał: "Nauczajcie

narody chować wszystko, comkolwiek wam powiedział" (Mt. 28, 20). Umarł, aby wszystkie narody, syny Boże rozproszone, zgromadził w jedno (Jan 11, 52). Tak samo mówią i Apostołowie o jednym tylko Kościele: "Chrystus jest Głową Kościoła... umiłował Kościół i za niego się ofiarował... Tajemnica to wielka, a ja mówię: w Chrystusie i Kościele" (Efez. 5, 23. 25. 32). Mówią o jednym ciele: "Wyście ciałem Chrystusowym i członkami z członka" (1 Kor. 12, 27). "W jednym Duchu my wszyscy w jedno ciało jesteśmy ochrzczeni, bądź żydowie, bądź poganie" (Ibid. 12, 13). Mówią o jednym domu Bożym (1 Tym. 3, 15); o jednej Oblubienicy Chrystusowej (Apok. 21, 9).

Podobnie nauczają i Ojcowie Kościoła. Św. Klemens Aleksandryjski mówi: "Jeden jest Ojciec wszystkich, jedno słowo wszystkich, jeden jest tylko Duch Święty, jedna jest tylko Panna Matka a zowie się Kościół". Św. Cyprian pisze: "Jeden jest tylko Bóg, jeden tylko Chrystus, jeden Kościół, jedna Stolica zbudowana słowem Pańskim na opoce. Okrom tego jednego ołtarza i tego jednego chrześcijaństwa nie może być drugiego ołtarza ni nowego kapłaństwa. Kto gdzie indziej zbiera, ten rozprasza. Cudzołóstwo jest, bezbożność jest, świętokradztwo jest, co ludzi nierozum zaprowadza, przez co się Boskie narusza urządzenie". Dzieje też zresztą osiemnastu wieków świadczą, że chrześcijaństwo wszystko w jeden tylko wierzyło Kościół. *Credo unam... Ecclesiam* (Symbol Apostolski).

II.

Pan Jezus jeden więc tylko Kościół założył. Z tego podają się dwa nader ważne wnioski. Pierwszy jest ten: że tylko w tym Kościele, który Pan Jezus założył, znajduje się prawda. Rzecz prosta: prawda może być tylko jedna. Białe a czarne, noc a dzień, ogień a woda, ciepło a zimno, światłość a ciemność są to rzeczy różne i przeciwne sobie. Jest-li białe – prawdą, tedy czarne musi być fałszywe; jest-li dzień – prawdą, tedy noc jest – fałszem. Prawda jedna tylko jest i jedna tylko być może; co się z prawdą nie zgadza, jest fałszem, a nieraz umyślnym kłamstwem. Prawdę znaleźć można w samym tylko Kościele Chrystusowym, albowiem wszystkie słowa Jego prawdziwe, a prawda Jego trwa na wieki (Psalm 116, 2). Różne wyznania chrześcijańskie na świecie sprzeciwiają się sobie nawzajem w wielu a ważnych i istotnych rzeczach, zaczynając od podobności, by wszystkie miały prawdę, boć prawda jedna jest tylko, i jedno tylko wyznanie (konfesja) może ją posiadać.

Jak co dopiero wspomniałem, w tych chrześcijańskich wyznaniach (konfesjach) panuje wielka różność nawet w sprawach bardzo ważnych, istotnych, bo około artykułów Wiary. My katolicy np. wierzymy, że jest siedem Sakramentów, insi przyjmują tylko trzy, albo dwa (kalwini, luteranie). My katolicy jesteśmy przekonani, że tylko Wiara i życie podług Wiary (dobre uczynki) prowadzi do zbawienia; insi przeciwnie utrzymują, że sama Wiara wystarcza, a dobre uczynki są niepotrzebne. My katolicy wyznajemy, że Pan Jezus jest w Najświętszym Sakramencie prawdziwie, rzeczywiście i istotnie obecny; insi przeciwnie w tej Tajemnicy widzą tylko obraz, figurę, przypomnienie Pana Jezusa. My katolicy wierzymy, że Pan Jezus postanowił spowiedź, jako konieczny warunek odpuszczenia grzechów; insi tego nie przyjmują. My katolicy uważamy sobie odpusty jako wielką łaskę z Nieba, insze wyznania odrzucają je i szydzą sobie z nich. My katolicy szanujemy, czcimy obrazy, wzywamy Świętych Pańskich; insze wyznania nie chcą o tym wszystkim ani słuchać. I tak w wielu innych rzeczach. Zrozumie to zaś i najprostszy człowiek, że to niepodobna jest rzecz, aby Pan Jezus miał nauczać tak różnych a przeciwnych sobie prawd, bo to sprzeciwiałoby się Jego nieskończonej świętości i prawdziwości. Prawda jest jedna tylko i ta prawda znajduje się tylko w Kościele katolickim, którego założycielem jest Jezus Chrystus. Stąd wynika, że wszystkie inne wyznania (konfesje), które inaczej, czego inszego nauczają, niż Kościół katolicki, na fałszywej znajdują się drodze; posiadają one tylko jedną lub drugą część prawdy, a nie posiadają prawdy całkowitej, prawdy wszystkiej, którą Pan Jezus objawił.

Drugi wniosek również nader ważny, jaki się stąd podaje, jest ten, że tylko w Kościele założonym przez Chrystusa Pana, można być zbawionym. Bez Chrystusa nie ma zbawienia. Wszak samże Pan Jezus powiedział: "Jam jest droga, prawda i żywot. Nikt nie przychodzi do Ojca, jeno przeze mnie" (Jan 14, 6). A więc tylko przez Chrystusa przyjść można do Ojca, tylko przez Niego – zbawienie, bo On tylko sam jest drogą, która prowadzi do celu, od Niego tylko pochodzi prawda zbawienia, w Nim tylko jest żywot wiekuisty. Pan Jezus powiedział: "Jam ci jest drzwiami. Przez mię jeśli kto wniędzie, zbawion będzie" (Jan 10, 9). A więc nie ma drugich inszych drzwi, przez które by można dostać się do nieba. – Pan Jezus powiedział: "Kto wierzy w Syna, ma żywot wieczny, a kto nie wierzy Synowi, nie ogląda żywota, ale gniew Boży nad nim zostawa" (Jan 3, 36). A więc tylko przez wiarę w Chrystusa Pana można być zbawionym. Apostołowie też święci wyraźnie nauczają, że nie ma inszego imienia, w którym by ludzie

mogli być zbawieni, krom Imienia Jezus (Dz. Ap. 4, 12). "Jeden jest tylko Pośrednik między Bogiem a ludźmi, Chrystus Jezus" (1 Tym. 2, 5). A kiedyś jeden tylko jest Pośrednik, tedy tylko przez Niego możemy być zbawieni. Bez Chrystusa więc – śmierć wiekuista, potępienie. Dalej: kiedyś bez Chrystusa, poza Chrystusem nie ma zbawienia, tedy też nie ma zbawienia i poza Kościołem Chrystusowym.

Pan Jezus założył jeden tylko Kościół, ażeby ludzie przezeń stawali się uczestnikami łask niebieskich, i temu Kościołowi zdał wszystką władzę i wszystkie środki ku zbawieniu wszystkich ludzi; zdał je swojemu tylko Kościołowi, to jest, katolickiemu Kościołowi, a nie zdał żadnemu inszemu, boć dwóch lub więcej Kościołów nie założył. Stąd rzecz jasna jak słońce, że tylko w tym Kościele Chrystusowym, to jest w Kościele katolickim, jest zbawienie, można być zbawionym, a poza tym Kościołem nie ma zbawienia. Tak też nauczają wszyscy Doktorowie Kościoła. Św. Augustyn mówi: "Nikt nie przychodzi do zbawienia i do żywota wiecznego, kto nie ma Chrystusa za Głowę. Ten zaś nie może mieć Chrystusa Głową, kto nie należy do ciała Jego, to jest do Kościoła". I dalej mówi: "Ktokolwiek się odłącza od Kościoła katolickiego, acz by nie wiem jak dobrze i chwalebnie żyć rozumiał, ten już dla tego jednego występku, iż się od jedności Chrystusowej oderwał, nie ma żywota wiecznego, lecz gniew Boży zostawa nad nim. Poza Kościołem katolickim, możesz mieć wszystko, tylko nie zbawienie; możesz mieć Sakramenty, możesz śpiewać Alleluja, możesz mówić Amen, możesz wierzyć w Ojca i Syna i Ducha Świętego, lecz zbawienia nie znajdziesz nigdzie, jeno w Kościele katolickim" (Ad Donat.). Św. Piotr Damiani daje takie piękne podobieństwo: "Drzewo, którego korzenie mocno tkwią w ziemi, ciągnie z niej soki dla siebie, i te rozchodzą się, jakoby żyłami, w całym wnętrzu jego. Tak nabiera mocy i wzrostu. Tak i my, chcąc być dobrym drzewem, musimy być od onego niebieskiego Ogrodnika zasadzeni na roli i gruncie Jego Kościoła, i w tej roli musimy być dobrze zakorzenieni, inaczej nie będziemy drzewem rodzajnym". Św. Cyprian odzywa się krótko a silnie: "Nie może mieć ten Boga za Ojca, kto nie ma Kościoła za Matkę. Jeżeli kto w czasie potopu uszedł śmierci będąc poza korabiem Noego, tak uniknie też śmierci, kto jest poza Kościołem" (*O jedności Kościoła katolickiego*).

Powtarzam tedy: zbawionym można być tylko w Kościele Chrystusowym, w Kościele katolickim. Stąd jednakże nie wynika bynajmniej, jakobyśmy wskazywali na potępienie wszystkich tych, którzy się poza widzialnym Kościołem katolickim znajdują. Wielu z pośród innowierców mogą należeć

duszą, sercem do Kościoła prawdziwego, i należą też do niego, jeżeli są w błędzie bez własnej winy a starają się żyć podług przykazań Boskich. Słyszeliście w naukach poprzedzających, że Kościół jest widzialnym zgromadzeniem, do którego należą ci, co zostając pod widzialną Głową, Papieżem, i zależnymi od niego Biskupami, wyznają tę samą Wiarę i tych samych używają Sakramentów. I to jest zewnętrzna strona Kościoła, – ciało jego. Lecz Kościół ma też i duszę, a tą duszą jest Duch Chrystusa, mieszkający w Jego żywych członkach, z przedziwnymi darami, a osobliwie z łaską uświęcającą i z onymi podwalinami życia prawdziwie chrześcijańskiego: wiarą, nadzieją i miłością, i z wszystkimi cnotami chrześcijańskimi, którymi się za łaską Ducha Świętego członki Kościoła odznaczają. Do Kościoła można należeć dwojakim sposobem: sposobem doskonałym, gdy się jest członkiem i ciała i duszy Kościoła, i mniej doskonałym, gdy się tylko do duszy jego należy. Są więc ludzie i tacy, co lubo do widzialnego ciała Kościoła Chrystusowego nie należą, należą jednak do niego sposobem wewnętrznym, niewidzialnym, należą do duszy jego, a przeto też przezeń zbawienia dostąpić mogą. Sam Pan Bóg tylko, który przenika serca ludzkie i zna skryte rzeczy człowieka, wie, kto z własnej winy a kto bez winy trwa w innowierstwie i niedowiarstwie. Przeto też Kościół katolicki na nikogo nie rzuca wyroku potępienia, bo się nie wdziera w prawa Boże. Pan Bóg nie dał objawienia, co się stanie z tą lub ową osobą, z tym lub owym człowiekiem, który poza Kościołem widzialnym żyje; Pan Bóg objawił tylko to, co prowadzi do zbawienia, objawił naukę zbawienia.

A i to pewna, że kto pragnie i szuka prawdy, ten też pragnie i szuka Kościoła, a tym samym należy też do Kościoła, a kto wołą, pragnieniem do Kościoła należy, ten będzie zbawiony nie dlatego, że poza Kościołem żyje, lecz dlatego, że jest członkiem Kościoła – wołą swoją (Bellarmin). Mamy też i o tym pamiętać, że i katolik nie jest pewnym zbawienia dla tego jedynie, iż jest synem prawdziwego Kościoła; albowiem wtenczas tylko może być pewny zbawienia, gdy będzie żył prawdziwie po katolicku, tj. gdy będzie wierzył szczerze, i żył podług wiary swojej. "Nie każdy, który mi mówi: Panie, Panie!... itd..." (Mt. 7, 21).

Słyszeliście naukę, że Pan Jezus jeden tylko Kościół założył, i w tym tylko Kościele znajduje się prawda i zbawienie. Obejrzyjcie się po świecie! Tyle milionów jeszcze ludzi nie należy do Kościoła. Jedni siedzą w ciemnościach śmierci, drudzy, lubo znają imię Chrystusowe, jednak żyją poza Kościołem,

który jest utwierdzeniem prawdy i źródłem żywota wiekuistego. Nas Bóg bez wszelkiej zasługi naszej przyjął na łono Kościoła swojego. Dziękujemy Bogu za tę wielką a niezasłużoną łaskę, a dla niewiernych i błądzących miejmy politowanie braterskie, przykładajmy się modłami i ofiarami na cele Misyjne, ażeby i onych Pan Bóg powołał co prędzej do owczarni swojej. Amen.

Ks. Józef Stagraczyński

Nauki katechizmowe o prawdach Wiary i obyczajów katol. Kościoła według średniego katechizmu Deharba. Tom I. O Wierze. Wydał X. J. Stagraczyński. Wydanie II. Poznań. NAKŁADEM KSIĘGARNI KATOLICKIEJ. 1886, ss. 274-279 (Nauka XLV. IV. Artykuł Składu Apostolskiego). (1)

(Pisownię i słownictwo nieznacznie uwspółcześniono).

Pozwolenie Władzy Duchownej:

Imprimatur.

Pelplini, die XIII. Januarii Anno 1883.

Episcopus Culmensis.

† **Joannes.**

G. V. 4640.

W. Czarnowski.

Dir. Canc. et Secr. Epplis.

Przypisy:

(1) Por. 1) Ks. Józef Stagraczyński, a) [Nauki katechizmowe o prawdach Wiary i obyczajów katolickiego Kościoła.](#) b) [Przeznaczenie \(zadanie\) Kościoła.](#) c) [Historia biblijna. Męka, śmierć i zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa.](#) d) [Kazanie na Boże Narodzenie. Cztery tysiące lat oczekiwania.](#) e) [Kazanie na uroczystość św. Szczepana. Męczennicy.](#) f) [Kazanie na Zielone Świątki. Co czyni Duch Święty w duszy człowieczej?](#) g) [Kazanie na Poniedziałek Świąteczny. Łaska Wiary.](#) h) [Kazanie na Świętą Trójcę. O istnieniu Boga.](#) i) [Najświętszy Sakrament – cud największy.](#) j) [Co winniśmy Papięzowi? Kazanie na uroczystość św. Piotra i Pawła.](#) k) [Grzech przeciwko Duchowi Świętemu. Sprzeciwiać się uznanej prawdzie chrześcijańskiej.](#) l) [Grzech wołający o pomstę do nieba.](#) m) [Czego uczy Kościół o piekle.](#) n) [Okropność piekła.](#) o) [Bojaźń piekła.](#) p) [Noc we wieczności.](#)

- 2) Ks. Kazimierz Bisztyga SI, a) [Kościół katolicki](#). b) [Trzymaj się wiary katolickiej](#).
- 3) Akta i dekrety świętego powszechnego Soboru Watykańskiego (1870), [Pierwszy projekt Konstytucji dogmatycznej o Kościele Chrystusowym przedłożony Ojcom do rozpatrzenia \(Primum Schema Constitutionis dogmaticae de Ecclesia Christi Patrum examini propositum\)](#).
- 4) Ks. Jacek Tylka SI, [Dogmatyka katolicka](#). a) [Traktat o Kościele Chrystusowym](#). b) [O obojętności, czyli indyferentyzmie w rzeczach religii](#). c) [O własnościach religii](#).
- 5) Papież Pius XII, a) [Encyklika "Mystici Corporis Christi". O Mistycznym Ciele Chrystusa \(Litterae encyclicae "Mystici Corporis Christi"\)](#). b) [Encyklika "Sacra Virginitas" o Świętym Dziewictwie \(Litterae encyclicae "Sacra virginitas" de sacra virginitate\)](#).
- 6) Ks. Włodzimierz Piątkiewicz SI, [Mistyczne Ciało Chrystusa a charaktery sakramentalne. Studium dogmatyczne](#).
- 7) a) [Mały katechizm o Nieomyślności Najwyższego Pasterza](#). b) [Mały katechizm o Syllabusie](#).
- 8) Ks. Michał Ignacy Wichert, [Nauki katechizmowe o Składzie Apostolskim, Przykazaniach Boskich i Kościelnych, o Modlitwie Pańskiej i Sakramentach](#).
- 9) Ks. J. B. Delert, [Teologia dla użytku wiernych pragnących gruntowniejszej nauki w rzeczach zbawienia. Tom I. Teologia dogmatyczna. Tom II. Teologia moralna i liturgika](#).
- 10) O. Jan Jakub Scheffmacher SI, [Katechizm polemiczny czyli Wykład nauk wiary chrześcijańskiej przez zwolenników Lutra, Kalwina i innych z nimi spokrewnionych, zaprzeczanych lub przekształcanych](#).
- 11) Ks. Ludwik Kösters SI, [Kościół wiary naszej](#).
- 12) Ks. Jan Domaszewicz, [O Kościele. Nieomyślność. Papież. Poza Kościołem nie ma zbawienia. Nieprzyjaciele Kościoła. \(De Ecclesia Christi\)](#).
- 13) Ks. Franciszek Perriot, [Poza Kościołem nie ma zbawienia](#).
- 14) Ks. Piotr Skarga SI, a) [O świętej monarchii Kościoła Bożego i o pasterzach i owcach. Kazanie na wtórą Niedzielę po Wielkiejnocy. \(De Sancta Ecclesiae Dei Monarchia et de Pastoribus et Ovibus. Concio pro Dominica secunda post Pascha\)](#). b) [O kłakolu heretyckim i diabelskiej wolności religijnej \(De haeretica zizania et diabolica libertate religiosa\)](#). c) [O jedności Kościoła Bożego pod jednym pasterzem i o greckim i ruskim od tej jedności odstąpieniu, oraz Synod Brzeski i Obrona Synodu Brzeskiego](#).
- (Przyp. red. **Ultra montes**).

([HTM](#))